

Тварини і ми

Перші кроки «ЗОВу»

Забери, обігрій, виховай! — саме так розшифровується "ЗОВу", — створена у цьому році на громадських засадах благодійна організація захисту безпритульних тварин у місті Славутичі. Хто буде наступним? Адже поки що на Київщині демонструють гуманне ставлення до бродячих собак, котів лише кілька подібних до "ЗОВу" організацій, а бажано б, щоб були вони у кожному місті, селищі.

Втім, хто ж цього не знає та не розуміє? Проте знати, співчувати — це так мало. Та й досить часто добрі, гуманні наміри стримує незнання того, з чого ж розпочати роботу на захист тварин. У Славутичі є на це вже чимало відповідей, які багатьом у нашій області можуть виявитися досить доречними, своєчасними. Отже, ідемо за досвідом.

Пані Людмила — людям мила

Людмила Володимирівна Хілобок вже не один рік працює вчителем образотворчого мистецтва у Славутицькій дитячій школі мистецтв. Тож дарувати своїм вихованцям "красиве і корисне" — це її будні, звичайний стан душі, де у глибині чи не найголовніша риса жінки — доброта. За це їй людям мила... А із цього року додалося їй у місті поваги, коли вона зініціювала і очолила на громадських засадах благодійну організацію "ЗОВ", поставивши собі за мету створити у Славутичі Центр захисту тварин. Ті, хто добре її знає, цьому не здивувалися, а пригадали, як свого часу Люда приголубила прибудне кошенятко і залишила у себе вдома на втіху та радість. Тож настала черга і за іншими безпритульними та беззахисними. А Людмила Володимирівна, дійсно, взялась за задуману справу надто серйозно. Хоча із власної скромності ніяких заслуг собі не приписує.

— Мені надзвичайно погаталило, — каже, — що я живу саме у Славутичі. У нас місто, мабуть, найтуманніше у всій Україні. Бо за роки його існування жодного разу не чула про випадки знущань над безпритульними та й домашніми тваринами. Трапляється, у місцевій пресі з'являється оголошення "Зник собака... допоможіть знайти!" Що б ви думали? Це сколихує все місто і собаку (та й, буває, що котик...) знаходяться! А безпритульних собак у нас люди підготовують. Проте я все ж за те, щоб

● Голова правління славутицької організації захисту безпритульних тварин "ЗОВ" Людмила ХІЛОБОК на території Центру захисту тварин, який поки що у стадії розбудови.

кожен собака мав свого господаря, а на вулицях, околицях міста, як це є у цивілізованих країнах, не було безпритульних тварин. Цього можна досягти, по-перше, пошуком господарів для таких котів і собак, а, по-друге, стерилізацією безпритульних тварин, аби вони спокійно доживали віку, але не давали потомства. От це і задумала зробити із своїми однодумцями. Серед перших моїх помічників — мешканки міста Лілія Валеріївна Ваганова, Аліна Анатоліївна Куріяннова, Галина Олексіївна Лебедева, Наталія Семенівна Злобіна, Ольга Олександрівна Лобцова, інженер з благоустрою комунального підприємства "Житлово-комунальний центр" Людмила Іванівна Торцева, а ще підтримку маю від місцевої влади, особисто — від міського голови Володимира Петровича Удовиченка, від соціально-психологічного центру, багатьох журналістів, освітян, медиків, людей інших професій, школярів, пенсіонерів. Надзвичайно вдячна також усім тим приватним підприємцям, які відгукнулися на моє оголошення у місцевій пресі і вже перерахували понад тисячу гривень. Сподіваюсь, продовження цього буде, бо побудова вольєрів для безпритульних тварин, їх стерилізація, утримання у вольєрах після операцій коштують не

одну тисячу гривень. Користуючись нагодою, хочу також додати, що раді будемо отримати кошти від усіх тих мешканців Київщини, які виявлять бажання підтримати наше починання. Переказати гроші можна на такий рахунок: Р/р №2600253512001 в АБ "Київська Русь" МФО 319092 код 35129910.

Що нині досягнуто "ЗОВом"? Завдяки сприянню місцевої влади для Центру захисту тварин на околиці Славутича вже виділено ділянку, де зроблена огорожа і встановлено декілька вольєрів для утримання у них бродячих собак, відлов яких розпочався у місті. Є вже перші везунчики у центрі: для кількох собак Людмила Володимирівна та її помічники вже знайшли хороших, турботливих господарів. Тож зараз ще недавні Шаріки мають поважні клочки і ситне життя. І в їх очах вже не безмірні страх і переляк, не байдужа пустота, а безмежна відданість тим, хто їх приголубив. Мріє також Людмила Володимирівна і про вольєри для бездомних котиків. А ще у планах "ЗОВу" пропагандистська робота принципів милосердя та благодійництва до тварин, допомога у лікуванні собак та котів, які на утриманні у малозабезпечених людей похилого віку, допомога у лікуванні тварин, фінансування виставок та презен-

тацій. До речі, першою ластівкою тут стало минулорічне осіннє ток-шоу "Я і мій собака", де були і показові виступи собак, і призи, нагороди господарям за умілість їх вихованців, а в додачу особисто для песиків — ще й смачний сухий корм!

За добру справу — подяка

Незаперечна істина: жорстокість породжує жорстокість, а доброта — доброту. То для чого нам, нашим дітям, прийдешнім поколінням жорстокий світ? Робімо його разом милосердним і добрим... Намагаймося, зрештою, це робити. Щось таке у нас, як бачимо, тут виходить! Бо ще років п'ять-десять тому звичайною нормою було розстрілювання бродячих собак. Їх також труїли... Нині ж в Україні, починаючи із лютого 2006 року, діє закон, за яким зареєстровано це. Добилася ж запровадження цього закону мужня жінка — Тамара Тарнавська, яка свого часу зробила все можливе і надможливе для закриття "собачої живодерні" у Пироговому під Києвом і облаштувала на цій території перший в Україні притулок для бездомних тварин за європейськими стандартами (до слова, тоді їй багато у чому допомогла Катерина Чумаченко — імайбутня дружина Президента України Віктора Ющенка!), а також створила і очолила у 1994 році міжнародну громадську організацію товариства захисту тварин "SOS". От сюди і звертались та звертаються за порадами, консультаціями ті, хто у рядах захисників тварин. Сама ж пані Тамара за надзвичайно багато добрих справ на захист безпритульних тварин має чимало відповідних міжнародних відзнак, в тому числі від американської асоціації захисту тварин, особисто від британської королеви Єлизавети II. Зараз її часто можна зустріти у Верховній Раді, де вона клопочеться про те, щоб закон про захист безпритульних тварин не дозволив знівельовати, применшити його значимість, дівість, як декому цього хочеться... Отже, боротьба за братів наших менших триває... Разом із тим дізнавшись про Славутич, про перші кроки "ЗОВу", пані Тамара щиро пораділа цій події і попросила передати свої щирі вітання Людмилі Володимирівні Хілобок, її однодумцям із побажаннями найкращих успіхів у тих справах, які вони розпочали на благо беззахисних тварин.

Залишається до цього хіба що повторити за Антуаном Екзюпері: "Ми відповідаємо за тих, кого приручили..." І як же це по-людськи прекрасно!

Галина ПРИХОДЬКО.
Фото Людмили ТОРЦЕВОЇ.